

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A, Zorgverzekeringen N.V., zorgverzekeraar van X, fietser;

en

Partij B, WAM-verzekeraar van de auto, bestuurd door Y, automobilist.

Feitelijke gegevens

Op 7 juli 2021 omstreeks 10:44 uur reed de fietser op het fietspad parallel aan de Schelmseweg uit de richting van Velp. Op de fietsoversteekplaats op de kruising van de Schelmseweg met de Zijpendaalseweg te Arnhem stonden haaiantanden en verleende de fietser geen voorrang aan de voor de fietser van rechts komende auto. De automobilist kwam vanaf de Schelmseweg en sloeg rechtsaf. Op het midden van de weg (kruising) heeft een aanrijding plaatsgevonden. Voor zowel de automobilist als de fietser werd het zicht belemmerd door een camper die stilstond aan de rechterkant van de Zijpendaalseweg, een deel voor het fietspad. Daarnaast werd volgens het Proces-Verbaal van het ongeval het zicht op de weg voor beiden belemmerd in verband met voertuigen die op de weg stil stonden voor passerende tractoren vanwege een boerenprotest.

Deze afbeelding is afkomstig van Google maps

Stellingname van partijen

Partij A gaat in op de toelichting bij artikel 3 van het convenant en stelt dat partij B niet heeft bewezen dat de bestuurder van de auto rechtens geen enkel verwijt valt te maken en er hier sprake is van overmacht aan de zijde van de bestuurder van de auto.

Voor een geslaagd beroep op overmacht dient de bestuurder alles gedaan te hebben om een ongeval te voorkomen. Ook dient de fout van de fietser zo onwaarschijnlijk te zijn dat hier in alle redelijkheid geen rekening mee hoefde te worden gehouden. De omstandigheden van het geval spelen hierbij een rol van betekenis.

Volgens Partij A is er geen sprake van overmacht en valt de bestuurder van de auto wel degelijk een verwijt te maken omdat zij beter had moeten anticiperen op de verkeerssituatie zeker gezien de omstandigheden op dat moment. Kennelijk heeft zij gezien de chaotische en onoverzichtelijke verkeerssituatie vanwege het boerenprotest geen aandacht gehad voor andere weggebruikers. De bestuurder had rekening moeten houden met onverwachte gedragingen van andere weggebruikers. Een overstekende fietser op deze locatie was niet zodanig onwaarschijnlijk dat de bestuurder van de auto daar in alle redelijkheid geen rekening mee hoefde te houden. De fietser heeft verklaard dat zij tegen de auto is gebotst en daarna is uitgedegen. Indien de bestuurder beter had geanticipeerd, dan had zij de fietser tijdig kunnen waarnemen.

Partij A is van mening dat de bestuurder bij een onoverzichtelijke situatie als deze meer had kunnen en ook moeten doen om een ongeval te voorkomen. Volgens partij A had de bestuurder van de auto stapvoets kunnen rijden of kunnen stoppen, nu de camper het zicht voor beide partijen volledig ontnam. Nu ook de fietser onvoldoende oplettend is geweest bij het oversteken, is partij A van mening dat partij B 45% van de vordering aan partij A moet voldoen.

Partij B stelt zich op het standpunt dat de kwestie dient te worden afgewikkeld op basis van een vergoeding van 0% omdat sprake is van overmacht aan de zijde van de automobilist en het ongeval enkel en alleen te wijten is aan de verkeersfouten van de fietser. Volgens partij B heeft de automobilist geen verkeersvoorschriften overtreden en heeft in voldoende mate geanticipeerd op de situatie. De automobilist reed 30 km/ uur waar 60 km/ uur is toegestaan. Volgens partij B was het gelet op de normale doorstroming van het verkeer niet redelijk om te verwachten dat de automobilist de snelheid nog verder zou beperken, laat staan het voertuig tot stilstand zou brengen. De fietser is achter de camper langs gefietst en is tegen de auto gefietst ter hoogte van het linker achterwiel. Partij B wijst er op dat bij een lagere snelheid van bijvoorbeeld 15 km/uur de fietser ook niet tijdig tot stilstand zou zijn gekomen en de aanrijding ook had plaatsgevonden. Partijen zouden elkaar dan niet eerder of beter hebben kunnen waarnemen, omdat de camper het zicht blokkeerde. Hoogstens zou de fietser de auto dan niet ter hoogte van het achterwiel hebben geraakt, maar ter hoogte van het voorwiel. Partij B verzoekt de commissie dan ook te bevestigen dat zij geen vergoedingsverplichting richting partij A heeft.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk het geschil in behandeling te nemen.

In deze kwestie staat de vraag centraal of sprake is van overmacht aan de zijde van de bestuurder van de auto. De commissie heeft in eerdere zaken bepaald dat voor een geslaagd beroep op overmacht door de gemotoriseerde verkeersdeelnemer, het ongeval enkel en alleen te wijten moet zijn aan een fout van de zwakke verkeersdeelnemer. De gemotoriseerde verkeersdeelnemer dient alles gedaan te hebben om een ongeval te voorkomen. De fout van de zwakke verkeersdeelnemer dient zo onwaarschijnlijk te zijn dat hiermee in alle redelijkheid geen rekening hoefde te worden gehouden. De omstandigheden van het geval zijn bij de beoordeling van doorslaggevend belang. De omgeving en de situatie ter plaatse kunnen hierbij bepalend zijn (vgl. uitspraak 22 GRZ 01 en 22 GRZ 04).

Van belang zijn de volgende omstandigheden: het ongeval vond plaats in de ochtend bij daglicht, het was droog weer en het zicht was goed. Ter plaatse was echter sprake van een chaotische situatie vanwege stilstaande voertuigen in verband met passerende voertuigen vanwege het boerenprotest. De situatie bij de kruising was onoverzichtelijk doordat een camper voor beide partijen het zicht blokkeerde. In deze situatie wordt extra voorzichtigheid vereist van verkeersdeelnemers.

Uitgangspunt is de maximale bescherming van de zwakkere verkeersdeelnemer. De commissie overweegt dat de gemotoriseerde weggebruiker rekening dient te houden met fouten van andere, zwakke, verkeersdeelnemers. Nu de camper deels voor het fietspad stond en daardoor het zicht op naderende fietsers blokkeerde had hier beter op geanticipeerd moeten worden. Gelet op de omstandigheden van het geval, de locatie van het parallel gelegen fietspad en de positie van de zicht blokkerende camper, concludeert de commissie dat de bestuurder van de auto alle reden had om de snelheid nog verder te verminderen of de auto tot stilstand te brengen. Hier had meer verwacht mogen worden van de bestuurder van de auto. Het doorstroom argument is van belang, maar in casu ondergeschikt gezien de omstandigheden.

In deze kwestie is niet aangetoond dat het voor de bestuurder in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs niet mogelijk was om een aanrijding te voorkomen.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat het ongeval is te wijten aan fouten van beide betrokken partijen. Partij B is daarom gehouden 45% van de vordering van partij A te voldoen.

Aldus beslist op 25 september 2023 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers, mr. L. van den Eshof, mr. H.C. van der Plas en mr. J.G.R. de Jongh, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris